

Takhle končí Západ

zvedavec.news/komentare/2024/04/10035-takhle-konci-zapad.htm

2.4.2024 Komentáře Témata: Sionismus, Civilizace, USA, Analýza, Úvahy, Rusko, Třetí světová válka, Rusko-americký konflikt, Geopolitika 1950 slov

Adriel Kasonta

Ponížení na Ukrajině a ostuda v Gaze urychlují odcizení mezi Západem a zbytkem světa v klíčovém bodě zlomu v globálních mocenských vztazích. Zatímco USA se utápějí v popírání, „pokud jde o Evropu, je zřejmé, že její politické elity byly denaturovány 75 lety téměř úplné závislosti na Americe. Výsledkem je naprostá absence nezávislého myšlení a vůle. Konkrétněji řečeno, vazalství Evropy vůči Spojeným státům ji zavazuje následovat Washington, ať už se pán vydá jakoukoli politickou cestou – jakkoli nerozvážnou, nebezpečnou, neetickou a kontraproduktivní“. Diagnóza je neúprosná a každého, kdo má alespoň trochu jasnozřivosti, může vyděsit jen zaslepenost celé francouzské „mediálně-politické elity“, která je na této sebevraždě, na této neschopnosti vůbec myslet, rovněž zcela závislá. Danielle Bleitrach

Vzhledem k tomu, že USA jsou zapleteny do konfliktů na Ukrajině a v Gaze a na obzoru se rýsuje hrozba války s Čínou, jsou postřehy a názory profesora Michaela Brennera na stav liberálního řádu vedeného USA pravděpodobně stejně aktuální a důležité jako kdykoli předtím.

Brenner, uznávaná autorita v oblasti transatlantických vztahů a mezinárodní bezpečnosti, je emeritním profesorem mezinárodních vztahů na Pittsburské univerzitě a vedoucím pracovníkem Centra pro transatlantické vztahy na Škole pokročilých mezinárodních studií Johnse Hopkinse (SAIS).

Pracoval také v Institutu zahraničních služeb, na Ministerstvu obrany USA a ve společnosti Westinghouse. V obsáhlém a nekompromisním rozhovoru s příspěvatelem Asia Times Adrielem Kasontou Brenner vysvětluje, jak Spojené státy a kolektivní Západ ztratily morální autoritu a cestu.

Adriel Kasonta: *Navzdory tomu, co slyšíme od západní politické třídy a samolibých stenografů z mainstreamových médií, se zdá, že svět není takový, jak chtějí, abychom věřili. Drsná realita na místě, kterou zná každý, kdo žije mimo Evropu nebo Spojené státy, je taková, že kolektivní Západ prochází stále rychlejším politickým a ekonomickým úpadkem, který má značné morální důsledky. Mohl byste našim čtenářům sdělit, co je hlavní příčinou tohoto stavu a co je důvodem pokračování této kolektivní sebevraždy?*

Michael Brenner: Navrhuji, abychom otázku formulovali tak, že se zeptáme, jaký je příčinný směr mezi morálním úpadkem a politickým a ekonomickým úpadkem kolektivního Západu? Pokud jde o Ukrajinu, jde o zásadní geostrategickou chybu, která

má negativní morální důsledky: cynické obětování půl milionu Ukrajinců jako dělového materiálu a fyzické zničení země s cílem oslabit a marginalizovat Rusko.

Na palestinské aféře je zarážející ochota nemorálních vládních elit – vlastně téměř celé politické třídy – dát své implicitní požehnání zvěrstvům a válečným zločinům, kterých se Izrael v posledních pěti měsících dopustil, což má hluboké důsledky pro postavení a vliv Západu ve světě.

Na jedné straně hrdě hovoří o nadřazenosti západních hodnot a zároveň odsuzují praktiky jiných zemí, na straně druhé se vymykají z cesty, aby ospravedlnili mnohem závažnější humanitární zneužívání, poskytli pachateli zbraně potřebné k ničení, zabíjení a mrzačení nevinných civilistů a v případě Spojených států rozšířili diplomatické krytí v Radě bezpečnosti OSN.

Tím rozmazávají své postavení v očích světa mimo Západ, který reprezentuje dvě třetiny lidstva. Historické vztahy se západními zeměmi, a to i v relativně nedávné minulosti, zanechaly zbytky skepse vůči tvrzení Spojených států, že jsou světovým etalonem etiky. Tato skepse ustoupila přímému znechucení nad tímto do očí bijícím projevem pokrytectví. Navíc odhaluje tvrdou pravdu, že rasistické postoje nebyly nikdy zcela vymýceny – po období útlumu je patrné jejich opětovné oživení.

Pokud jde o Spojené státy, referenčními body tohoto soudu není mýtický obraz „města na kopci“; poslední a nejlepší naděje lidstva; nepostradatelného národa pro dosažení světového míru a stability; prozřetelného národa zrozeného ve stavu původní ctnosti, který je předurčen vést svět na cestě k osvícení. Žádné z těchto idealistických měřítek. Nikoliv, ponížil se, když se poměřoval s prozaickými normami lidské slušnosti, odpovědné vlády a slušného respektu k názorům lidstva.

Navíc k výslednému odcizení mezi Západem a zbytkem světa dochází v klíčovém okamžiku mezinárodních mocenských vztahů. Je to okamžik, kdy se tektonické desky politického světa posouvají, kdy jsou úspěšně zpochybnovány staré konstelace moci a vlivu, kdy Amerika reaguje na pocity pochybností o své roli zasvěceného globálního vůdce a dohlázele nutkavými a marnými projevy napínání svalů.

Úzkost a pochybnosti o sobě samých maskované falešnou chvástavostí jsou určujícími pocity amerických politických elit. Je to špatné východisko pro opětovné zapojení do reality. Američané jsou příliš připoutáni ke svému sebeobrazu, příliš narcistní – kolektivně i individuálně, příliš málo sebevědomí, příliš bez vůdce, než aby se dokázali takto složitě přizpůsobit. Tato hodnocení platí jak pro západní Evropu, tak pro Spojené státy. Zanechávají transatlantické společenství oslabené, ublížené, ale bez lítosti.

AK: Ve svém nedávném eseji „The West's Reckoning?“ jste zmínil, že situace na Ukrajině Západ ponižuje a že tragédie v Gaze jej zahanbuje. Můžete nám o tom říci něco bližšího?

MO: Porážka na Ukrajině znamená mnohem víc než jen vojenský kolaps ukrajinských sil, který je ve hře. Spojené státy totiž vedou své spojence v něčem, co se rovná kampani, jejímž cílem je trvale oslabit Rusko, neutralizovat ho jako politickou či ekonomickou přítomnost v Evropě a odstranit tak hlavní překážku upevňování americké globální hegemonie.

Západ do této kampaně vložil vše, co měl: zásoby moderních zbraní, sbor poradců, desítky miliard dolarů, soubor drakonických hospodářských sankcí, jejichž cílem bylo srazit ruskou ekonomiku na kolena, a neúnavný projekt izolace Ruska a oslabení Putinovy pozice.

Ve všech ohledech neslavně selhal. Rusko je ve všech ohledech podstatně silnější než před válkou, jeho ekonomika je silnější než jakákoli západní ekonomika, prokázalo vojenskou převahu a získalo si sympatie téměř všech mimo kolektivní Západ.

Předpoklad, že Západ zůstává strážcem světových záležitostí, se ukázal jako fantazie. Takový globální neúspěch znamenal pokles schopnosti Ameriky utvářet globální ekonomické a bezpečnostní záležitosti. Čínsko-ruské partnerství se nyní ukazuje jako rovnocenný soupeř Západu ve všech ohledech.

Je to důsledek pýchy, dogmatismu a útěku od reality. Sebeúcta a image Západu jsou dnes poznamenány jeho rolí v palestinské katastrofě. Dnes tedy stojí před dvojitým úkolem: obnovit svůj pocit zdatnosti a zároveň znovu získat morální orientaci.

AK: Je správné říci, že Ukrajina a Gaza spolu souvisejí v tom smyslu, že obě ukazují na selhávající liberální mezinárodní řád, který se snaží zabránit svému zhroucení a vyvolat nepokoje, když se propadá do zapomnění? Pokud ano, jaké jsou možné důsledky do budoucna?

MO: Nezapomínejme, že liberální mezinárodní řád slouží především západním zájmům. Jeho fungování bylo zaujaté v náš prospěch. To je jeden z nich. Pravidelnost a stabilita, které vytvářel a jejichž institucionálním cynismem byl MMF, Světová banka atd. po desetiletí zajišťovaly, že nebude zpochybněn. To jsou dvě věci.

Vzestup nových center moci – zejména Číny a obecněji širších dostředivých sil přerozdělujících aktiva – postavil Spojené státy a jejich evropské vazaly před volbu. Přizpůsobit se této nové situaci tím, že: a) vypracují podmínky angažovanosti, které poskytnou větší prostor novým účastníkům; b) nově definují pravidla hry, aby se odstranila současná zaujatost; c) upraví strukturu a postupy mezinárodních institucí tak, aby odrážely konec dominance Západu; a d) znovu objeví skutečnou diplomacii.

Nikde na Západě se o této možnosti vážně neuvažuje. A tak se po období rozpolcenosti a zmatku všichni přihlásili k americkému projektu, jehož cílem je zabránit vzniku vyzyvatelů, podkopat je a zdvojnásobit úsilí nic neprozradit, nic nekompromitovat. Na této cestě stále setrváváme navzdory řadě neúspěchů, ponížení a impulsu, který projekt BRICS dostal.

AK: Podle některých západních politiků a rozhodujících činitelů jsou ostatní světové mocnosti často považovány za pasivní hráče, kteří nemají žádnou moc utvářet svět podle svých národních zájmů. Tento manichejský pohled na svět se vyznačuje rozlišováním mezi „řádem založeným na pravidlech“ a mezinárodním právem nebo „demokracií versus autoritářstvím“. Existuje k tomuto myšlení alternativa a jaké jsou šance, že dojde ke změně dříve, než bude pozdě?

MO: Viz odpověď výše. Nic nenasvědčuje tomu, že by západní představitelé byli intelektuálně, emocionálně nebo politicky připraveni provést nezbytné úpravy. Nutnost není vždy matkou vynálezu. Místo toho jsme svědky tvrdohlavého dogmatismu, vyhýbavého chování a hlubšího ponoru do světa fantazií.

Reakcí Američanů na projevy upadající zdatnosti je popírání a nutkání ujistit se, že stále mají „to pravé“, stále odvážnějšími činy. Kam to vedlo, vidíme na Ukrajině. Daleko nebezpečnější je bezohledné vyslání vojáků na Tchaj-wan.

Pokud jde o Evropu, je zřejmé, že její politické elity byly denaturovány 75 lety téměř úplné závislosti na Americe. Výsledkem je naprostá absence nezávislého myšlení a vůle. Konkrétněji řečeno, vazalství Evropy vůči Spojeným státům ji nutí následovat Washington, ať už se pán vydá jakoukoli politickou cestou – jakkoli bezohlednou, nebezpečnou, neetickou a kontraproduktivní.

Je předvídatelné, že pod vlivem vlastních sebevražedných impulzů kráčí (nebo běží) jako lumíci po jakémkoli útesu, který si USA zvolí jako další. Stejně tomu bylo v Iráku, Sýrii, Afghánistánu, Íránu, na Ukrajině, Tchaj-wanu a ve všech záležitostech týkajících se Izraele. Řada bolestivých neúspěchů a vysokých nákladů nepřináší žádnou změnu loajality nebo smýšlení.

Není to možné, protože Evropané zcela vstřebali zvyk uctivosti, americký světonázor, jejich pokřivený výklad výsledků a hanebně smyšlená vyprávění. Této závislosti se Evropané nemohou zbavit o nic víc, než se jí dlouhodobý alkoholik může zbavit najednou.

AK: Hodně se diskutuje o negativním dopadu neokonzervatismu na zahraniční politiku USA a na svět. Neokonzervatismus se v podstatě snaží hrát roli Spojených států, které chtějí ovládnout nejen západní polokouli (podle Monroeovy doktríny), ale celý svět podle Wolfowitzovy doktríny.

Přestože některé americké think-tanky nyní prosazují ukončení „nekonečných válek“ na Blízkém východě a pokračování USA iniciované zástupné války s Ruskem v Evropě, zdá se, že neokonzervativní ideologie na sebe vzala nový háv „progresivismu“ a „realismu“ a nyní se chce zaměřit výhradně na Čínu, a to dokonce do té míry, že chce zopakovat ukrajinský scénář na Tchaj-wanu. Jak přesné je toto hodnocení?

MO: Celá zahraničněpolitická komunita ve Spojených státech nyní sdílí základní principy neokonzervativců. Písmem svatým je vlastně slavné memorandum Paula Wolfowitze z března 1991, v němž vytyčil komplexní a podrobnou strategii systematizace americké

globální nadvlády. Vše, co Washington nyní dělá a myslí, se odvíjí od tohoto plánu.

Jeho základní principy: Spojené státy musí využít všech prostředků, které mají k dispozici, k nastolení americké globální nadvlády; za tímto účelem musí být připraveny jednat preventivně, aby zmařily vznik jakékoli mocnosti, která by mohla naši hegemonii zpochybnit; a udržet si plnospektrální nadvládu v každém regionu světa. Ideály a hodnoty jsou odsunuty do podružné role jako zástěrka pro uplatňování moci a jako klacek, kterým lze bít ostatní. Klasická diplomacie je očerňována jako nevhodná pro tento řád věcí.

Pro samotného Bidena sebevědomý, asertivní a tvrdý přístup k jednání s ostatními přirozeně vyplývá z víry v amerikanismus jako jednotnou teorii pole, která vysvětluje, interpretuje a ospravedlňuje vše, co si USA myslí a dělají. Pokud bude Biden znovu zvolen, zůstane tato perspektiva nezměněna. A pokud by ho v polovině volebního období nahradila Kamala Harrisová, což je pravděpodobné, setrvačnost vše udrží v zajetých kolejích.

AK: Myslíte si, že USA jsou předurčeny zůstat globálním impériem, které je neustále v konfliktu s kýmkoli, koho vnímá jako potenciální hrozbu své globální dominance? Nebo je možné, aby se země stala republikou, která konstruktivně spolupracuje s ostatními globálními hráči s cílem dosáhnout větších výhod pro své občany i širší mezinárodní společenství? Jak se říká: „Kdo mečem žije, mečem i umírá“, že?

MO: Jsem pesimista. Protože nic nenasvědčuje tomu, že by se naši představitelé, naše elity nebo veřejnost s výše popsaným stavem smířili. Otevřenou otázkou je, zda tato přetvářka prostě přetrvá, zatímco se bude rozvíjet postupné oslabování globálního vlivu a národního blahobytu, nebo spíše skončí katastrofou.

Evropané a jejich spojenci jinde by se neměli smířit s tím, že budou stínovými pozorovateli, nebo ještě hůře, že se stanou spolubydlíci tohoto imaginárního světa, jak to učinili na Ukrajině, v Palestině a démonizováním Číny.

le plus tôt sera le mieux

Adriel Kasonta je konzultant v oblasti politických rizik a právník sídlící v Londýně. Je bývalým předsedou výboru pro mezinárodní záležitosti v nejstarším britském konzervativním think-tanku Bow Group. Jeho práce se objevily ve Forbes, CapX, National Review, National Interest, The American Conservative a Antiwar.com, abychom jmenovali alespoň některé. Kasonta je absolventem London School of Economics and Political Science (LSE).

C'est ainsi que l'Occident finit vyšel 1.4.2024 na histoireetsociete.com. Překlad v ceně 1078 Kč Zvědavec.

Známka 1.2 (hodnotilo 64)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

14 příspěvků
(14 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF